

רע"פ 3153/15 - ויסבולוד מטבייצ'וק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3153/15

כבד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

ויסבולוד מטבייצ'וק

ה牒:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןנו של בית המשפט המוחזוי בבאר שבע מיום 1.4.2015 בת"פ 14-12-14 58896 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' צלקובנייך, ש' פרידלנדר ו' עדן; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המ牒: עו"ד יעקב שקללאר
החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דיןנו של בית המשפט המוחזוי בבאר שבע (השופטים י' צלקובנייך, ש' פרידלנדר ו' עדן) בת"פ 14-12-14 58896 מיום 1.4.2015, במסגרתו התקבל חלקיית ערעור המ牒 על גזר דיןנו של בית משפט השלום בקריות גת בת"פ 12-01-04-17304,vr שהוטלו על המ牒 ששה חודשי מאסר לרצוי בפועל במקום שМОונה חודשים, ונותרו על כנמ" 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ועבירה קשירת קשר לביצוע עבירת פשע; ששה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עונש; וכן בסך של 2,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורה.

רקע והליך מקודמים

2. המ牒 הורשע במסגרת הסדר טיעון על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבורות של קשירת קשר לשות פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ושל סיווע לפריצה לבניין שאינו

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

דירה בכוונת גניבה, לפי סעיף 407(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

3. על-פי עובדות כתוב האישום המתוון, המבוקש עבד כמלג'ן בחברת תופא^{א'}, ויחד עם שניים אחרים הוא קשור קשרו לביצוע פשע להתרפץ ולבצע גניבה בשווי מיליון שקלים. ביום 19.8.2011; 16.9.2011; 11.11.2011; 18.11.2011; 25.11.2011, קשוו השלושה קשר בצוותא, והצטידו במשאית ובמלג'זה במטרה להתרפץ למפעל "בלדי" בבאר טוביה. בכל הפעמים עשו זאת השלושה באופן שיטתי, על ידי הברגת ציריו המגעול בגדר הרשות המפרידה בין משטחי ההעמסה של שני המפעלים; פתיחת דלת מחסן הקירור שהינה דלת חזיה על ידי פיסוק הפינים המחברים את החבקים של המגעול מבלתי לשבור אותם; והעמסת משטחי בשר על המלג'זה והעבירתם למשאית. ביום 25.11.2011, סייע המבוקש לאחר להתרפץ למפעל, בעוד שהוא מאבטח את המקום. בעוד שהשנתיים האחרים נעצרו בו במקום, המבוקש נטה את רכבו ונמלט. שווי הגניבה הוערך בכ-600,000-700 ש"ח.

4. בית משפט השלום התייחס בಗזר דיןו לתקיר שירות מבנן שנערך בעניין המבוקש, לפיו, הוא בן 43, גrown ואב לשניים. נמצא כי הוא נעדר הרשותות קודמות, וכי בין השנים 2005-2010 הוא עבד כמנהל מחסן אשר הוערך לטובה על ידי מעסיקו. כמו כן, בחצי השנה האחרונות (נכון ליום הבדיקה), הוא עבד כמנהל מחסן במקום אחר, אשר העריכו לחיבור גם כן. צוין כי על אף הערצת המעסיק החיוובית, אם יורשו המבוקש, הרי שהואיאלץ לפרטו בשל היוטו מהן במשרת אמן. עוד מצא שירות המבחן, כי לאחר שיחסו עם אשתו לשעבר הסלימו, הוא חש מושפל ופגוע וכן פעל באימפרוביזיות וביצע את העבירות. עם זאת, המבוקש הביע צער וחרטה והבין כי מדובר בהתנהגות חריגה. שירות המבחן התרשם כי המעצר וההיליך המשפטי היוו גורם מרתקיע ומדרבן שיש בו כדי להקטין סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. הומלץ להעמידו תחת צו מבנן למשך שנה, ולהטיל עליו צו שירות לINUEת הציבור בהיקף של 180 שעות, ללא הרשעה.

5. בית משפט השלום ציין את המקרים אליהם הפנו הצדדים, וקבע כי הערך החברתי המוגן שנפגע הוא הצורך להגן על רכשו וזכות הקניין של הפרט, והצורך לאפשר ח"י מסחר תקינים ולהגן על שלוחות נפשם של אזרחים. נקבע כי בגין עבירה של התפרצויות וגנבה לעסק, המתחמת נבון ששווה חודשים ל-18 חודשים מאסר, ובгинן העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, יהא העונש בגין נקשר הקשר. כן צוין, כי הנאים ביצעו את העבירות מתוך מצוקה כלכלית שرك הלהקה והחמירה וכן נשקפת מהם מסוכנות להשנות עבירות דומות בעתיד. על כן, נגזר דיןו של המבוקש כאמור לעיל.

6. ביום 1.4.2015 דחה בית המשפט המחווי את ערעור המבוקש. בית המשפט התייחס לתקיר שירות מבנן נסף שנערך בעניין המבוקש, לפיו צוין כי המבוקש הוזמן להתחילה בהליך טיפול אך לאחר שלושה מפגשים ניתק הקשר. במפגש מאוחר יותר המבוקש חזר בו ממכונותיו ומחייבותו להמשך קשר טיפול, ועל כן שירות המבחן חזר בו מהמלצטו להעמידו בצו מבנן, אך עדין המליץ להעמידו בצו שירות לINUEת הציבור ולא להרשוועו. בית המשפט קבע כי הרשעתו של המבוקש התחייבה מכיוון שהוא נתן יד לביצוע עבירה פריצה חמורה בנסיבותיה, בכך שהיא קשור במהלך שלושת החודשים שקדמו ליום הפריצה, ובכך שנמלט מהמקום עם הגעת השוטרים. כן צוין, כי פיטוריו מעבודתו אין בהם כדי לגרום נזק בלתי הפיך, שכן המערער יוכל להשתלב בעבודה אחרת, גם נוכח המלצותיו הטובות ממושיקיו. על אף האמור, בית המשפט קבע כי קיימת אי בהירות מסוימת בדרך קביעת העונשים של בית משפט השלום, שכן לא פורט מהו העונש הראווי בגין עבירות הקשר. כמו כן, בית המשפט קבע כי נפלה שגגה בגזר דיןו של בית משפט השלום, בכך שנקבע כי המבוקש עבר עבירה של סיוע למעשה הגניבה, ועל כן קיים חשש שעונשו הוחמර בשל כך. בכך מצטרפת הטעות של הטלת עונשים נפרדים בגין עבירות הקשר. משכך, קבע בית המשפט כי יש להפחית בעונשו של המבוקש כאמור לעיל.

הבקשה למתן רשות ערעור

7. לעמדת המבוקש, על בית המשפט המחויז היה לקבוע מתחם ענישה ספציפי לעבירות הסיווע, לאחר שנקבע כי קביעתו של בית משפט השлом לסתה באו בהירות. המבוקש מצין כי העונש של עבירת הסיווע הינו מחצית מהעונש בגין העבירה העיקרית. המבוקש חוזר על ההחלטה שהציג בפני הערכאות הקודמות לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וטוען כי יש לקבוע מתחם ענישה ספציפי לעבירות הסיווע שכן בין מאסר מותנה לששה חודשים יש יכול וירוצו בעבודות שירות. עוד לעמדת המבוקש, נסיבותו האישיות מאפשרות לחזור מן המתחם, אך שלא יוטל עליו מאסר בפועל. לשיטתו, יש לבחון متى ראוי לחזור מן המתחם בשל שיקולי צדק, שכן נראה כי ההחלטה גנטה להרחיב את המקרים בהם יסיטה בית המשפט מהמתמח לקולא לא רק למקרים קלאסיים של שיקום. המבוקש חוזר על נסיבותו כפי שעלו בתסaurus שירות המבחן. לחילופין טוען המבוקש, כי יש לבחון מהם השיקולים המנוחים את בית המשפט בבואה לקבוע את אופן ריצוי המאסר. לעומת זאת, בעניינו סטה בית המשפט מהתלהכה של העדפת ריצוי מאסר בעבודות שירות לשם שיקומו. לבסוף טוען המבוקש כי בשל שיקולי צדק יש לקבל את בקשתו.

8. יחד עם הגשת הבקשה למתן רשות ערעור, הגיש המבוקש בקשה עיקוב ביצוע עונש המאסר.

דין והכרעה

9. הולכת היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982) (להלן: חנין חיפה)). בעניינו, בבקשת רשות הערעור אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו ומבקשת לא הצבע על עילה המצדיקה דין ב"גלוול שלישי" בהתאם להלכת חנין חיפה.

10. אני מוצא מקום לדון בשאלת המתחם הספציפי שיש לקבוע לעבירות הסיווע, שכן, בית המשפט המחויז היה עיר לאי הבירות שනפלה בגורם דינו של בית משפט השлом, ועל כן עונש המאסר של המבוקש הוקל בחודשים. גם אני סבור כי בשל חומרת העבירות מן הראי שהմבוקש ירצה את עונשו מאחרוי סוג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות. מדובר באדם שኒצל את המידע הקיים בידי בשל משרתו, ואשר תכנן יחד עם שניים נוספים עבירות חוזרות של גנבה ופריצה. נחישותו של המבוקש באה לידי ביטוי בכך שהוא לפעילות הפלילית מספר פעמים, מבלי להירגע בשלב זה או אחר, ואף נמלט מהמקום כשהגיעו השוטרים. אין מדובר במקרה חד פעמי המעיד על מעידה קלה שיתכן והייתה באה לידי ביטוי באו הרשעה או בריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. כמו כן, לאחר שסוגיה זו קיבלה מענה בפסק דין של בית המשפט המחויז, אני סבור כי אין להתערב בשאלת המתחם וכי בהالة שניתנה בעונשו אשר מבטא את חומרת נסיבות ביצוע העבירות.

11. אשר לטענת המבוקש כי נסיבותו האישיות מצדיקות חריגה מהמתמח, כפי שנוטים בתיהם המשפט לחזור לאחרונה, הרי שבית משפט השлом וכן בית המשפט המחויז התייחסו מפורשות לכל הנסיבות בעניינו, בדאג על המשקל שנitin לנסיבות לקולא, דבר אשר בא לידי ביטוי בכך שהוא עונש קל מהאחרים, ואף הוקל בבית המשפט המחויז. לא נזכר כי מדובר בסטייה משמעותית ממדיניות הענישה המצדיקה מתן רשות ערעור בגלגול שלישי (ראו: רע"פ 1174/97 רפאל נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשורי נ' היוזץ המשפטי לממשלה (11.12.1997)). מעבר לצורך לציין, כי על פי התסaurus האחרון שנערך בעניין המבוקש, הוא אינו מביע רצון להתמיד בשיקום טיפול, ועל כן שיקול זה עומד לחובתו.

20. אשר על כן, בבקשת רשות הערעור נדחת בזאת ומסקן מתייתר הצורך לדון בבקשת עיקוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ב באيار התשע"ה (11.5.2015).

